

FAMILY LIFE

MY FAMILY

1. Do you come from a small or large family?
2. Who do you take after?
3. Do you often visit your relatives?
4. How much time do you spend with your family? Do you like it?
5. Do you get on well with your parents?
6. Would you like to live the same life as your parents?
7. Is it an advantage or disadvantage to be an only child?

1. My family is quite large. I have an older brother who is twenty-two and studies at university, so he does not live with us any more. He just comes from time to time for a weekend or when on holidays or school break. In summer, he usually goes abroad to work or travel. I am the second one and I also have a younger sister who is fifteen and so she still lives with the rest of the family. Since my brother left I have had my own room, I don't have to **share** it with anybody. My mum comes from quite a large family; she has four **brothers and sisters** so I have fourteen **cousins** from that side of the family. My dad is an only child. I think it is better to have brothers and sisters and a lot of cousins because it's more fun. But for parents it must be difficult.

2. I have an oval face and short brown hair, just like my father. But I also **take after** my mother; I have the same full lips and blue eyes. In the summer **freckles** appear on my nose, the same as hers. I am rather tall and of medium build.

3. Out of all my relatives I have always loved my grandmother who lives in a village in the south of Moravia. My brother, sister and I and most of my cousins used to spend our holidays there. We could play in the large garden, in the loft and the cellar full of old things, or in the nearby forest. I still **keep in touch** with her. My grandmother is a widow, my granddad died five years ago. We visit her regularly, especially at Christmas or when it's her birthday. My granny bakes the tastiest buns I have ever eaten. I see the rest of my relatives very rarely; only when it's someone's birthday and there is a party, or when I for example go to Prague I can stay at my aunt's who lives there. But I really don't like the obligatory visits when the whole family is invited by a relative for lunch. I usually prefer to come up with an excuse like an already arranged trip, etc.

4. Now I spend less time with my parents and **siblings** than I used to. I think that it is natural since I am a teenager and I like going out and chatting with my friends rather than with my parents. My parents are quite tolerant but sometimes when it's enough they stop me and I have to spend some time with them. After all it's not so bad; sometimes they can really help me with my problems. Unless I am gone on a trip, they insist on eating together at weekends. I don't go on holidays with my parents any more as I get bored.

5. I can say that I do **get on well** with my parents although we argue at times. The last time we **had a row** was about my coming late from a party. I don't understand why they are so scared about everything; I am nearly an adult so I think I can manage on my own! They **told me off** but later we **made up**.

6. Everybody's influenced by the parents and although I criticize them very often and just don't understand them, sometimes I notice that I use the same language when talking to someone else. So yes, I think that I will be very similar to them when I grow up; I will have very similar opinions and will probably lead the same kind of life.

7. I would never wish to be an **only child**. Life must be so boring when you stay and play and talk just with adults. I think that only children have problems with **making friends** because they can't share things, they are not used to communicating and listening to other children, they are often **spoilt** because their parents buy them everything they want and they never have to wear **worn-out** clothes "inherited" from older brothers and sisters. All in all I am very glad to have a big family.

MOJE RODINA

1. Pocházíš z malé nebo velké rodiny?
2. Komu jsi podobný?
3. Navštěvuješ často své příbuzné?
4. Kolik času trávíš se svou rodinou? Líbí se ti to?
5. Vycházíš se svými rodiči dobře?
6. Chtěl bys žít stejný život jako tvoji rodiče?
7. Je to výhoda nebo nevýhoda být jedináček?

1. Moje rodina je celkem velká. Mám staršího bratra, kterému je dvacet dva a studuje na univerzitě, takže už s námi nebydlí. Přijíždí jen občas na víkend nebo když jsou ve škole prázdniny. V létě obvykle jezdí do zahraničí na brigádu nebo cestuje. Já jsem druhé dítě a mám také mladší sestru, které je patnáct, a tak stále bydlí se zbytkem rodiny. Od té doby co je můj bratr pryč, mám vlastní pokoj, nemusím ho s nikým sdílet. Maminka pochází z celkem velké rodiny, má čtyři sourozence, takže mám z této strany rodiny čtrnáct bratranců a sestřenic. Můj tatínek je jedináček. Myslím, že je lepší mít sourozence a hodně bratranců a sestřenic, protože je to větší zábava. Ale pro rodiče je to jistě složitější.

2. Mám oválný obličej a krátké hnědé vlasy, přesně jako můj otec. Ale **podobám se** i matce; mám stejně plné rty a modré oči. V létě se na mém nose objevují **pihy**, stejně jako mé mamince. Jsem spíše vysoký a střední postavy.

3. Ze všech mých příbuzných jsem měl vždycky nejraději babičku, která bydlí na vesnici na jižní Moravě. Já, moji sourozenci a většina mých bratranců a sestřenic jsme u ní obvykle trávili prázdniny. Hráli jsme si ve velké zahradě, na půdě a ve sklepě, který byl plný starých věcí, anebo v blízkém lese. Stále s ní **udržuji kontakt**. Babička je vdova, náš děda zemřel před pěti lety. Pravidelně ji navštěvujeme, zvláště na Vánoce nebo když má narozeniny. Babička peče ty nejlepší buchty, které jsem kdy jedl. Zbytek rodiny vídám velice zřídka, jen když má někdo narozeniny a dělá oslavu, anebo když jedu například do Prahy, můžu přespat u tety, která tam bydlí. Ale opravdu nesnáším povinné návštěvy, když je celá rodina pozvána na oběd. Obvykle si vymyslím nějakou výmluvu, jako je již domluvený výlet apod.

4. Nyní trávím se svými rodiči a **sourozenci** méně času než dříve. Myslím, že je to přirozené, protože jsem v pubertě a raději, než být s rodiči, jdu ven nebo si povídám s přáteli. Mí rodiče jsou celkem tolerantní, ale někdy, když je to už příliš, mě zarazí a já pak s nimi musím trávit více času. Nakonec to není tak špatné; někdy mi opravdu s mými problémy pomohou. Pokud nejedu na nějaký výlet, trvají na tom, abychom o víkendech jedli všichni pohromadě. Na dovolené už s rodiči nejedím, protože se nudím.

5. Můžu říct, že se svými rodiči **dobře vycházím**, ačkoliv se občas hádáme. Naposledy jsme se **pohádali** kvůli tomu, že jsem přišel pozdě z večírku. Nechápu, proč se pořád tak bojí; jsem skoro dospělý, takže si myslím, že se o sebe dokážu postarat! **Vynadali** mi, ale později jsme se **usmířili**.

6. Každý je svými rodiči ovlivněn a ačkoliv já je velmi často kritizuji a nerozumím jim, někdy si uvědomuji, že když mluvím s někým jiným, používám stejný jazyk jako oni. Takže ano, myslím si, že až vyrostu, budu se jim velmi podobat; budu mít podobné názory a pravděpodobně povedu stejný život.

7. Nikdy bych si nepřál být **jedináček**. Život musí být tak nudný, když dítě bydlí, hraje si a mluví pouze s dospělými. Myslím, že jedináčci mají potíže s **navazováním přátelství**, protože se neumí o věci dělit, nejsou zvyklí komunikovat a naslouchat ostatním dětem, často jsou **rozmazlení**, protože jim rodiče koupí všechno, co chtějí, nikdy nemusí nosit **obnošené oblečení** „zdeděné“ po starších sourozencích. Zkrátka jsem velmi rád, že pocházím z velké rodiny.